

[Formanden.]

hvis ingen gør Indsigelse, betragter jeg Samtykket som givet. (Ophold). Det er givet.

Lovforslagets Paragraffer, de stillede Ændringsforslag samt Spørgsmaalet om Lovforslagets Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ordføreren (Einer-Jensen): Det nedsatte Udvalg har behandlet det foreliggende Forslag, og jeg benytter Anledningen til at takke Udvalget, fordi det er lykkedes saa hurtigt at naa til en Afslutning af Arbejdet. Desværre er det ikke lykkedes at opnaa Enighed, idet Venstre har dannet et Mindretal. Flertallet bestaaende af Konservative, Radikale og Socialdemokrater har stillet et Ændringsforslag under Nr. 1, der tydeliggør Bestemmelsen om, hvem det er, der skal være Medlem af Udvalget vedrørende Arbejdsanvisning. Jeg skal paa Flertallets Vegne anbefale at stemme for dette Ændringsforslag. Ændringsforslagene under Nr. 2, 3 og 4 samt det uden for Betænkningen stillede Ændringsforslag skal jeg anbefale at forkaste.

Ejnar Kjær: Jeg har, hvad angaar Forslaget om Tilskud til vanskeligt stillede Arbejdsløshedskasser, ikke meget at føje til det, jeg fremførte forleden ved Sagens første Behandling.

Vi har i Udvalget søgt Oplysning om, hvorledes Ledighedsprocenten og Formueforholdene i de paagældende Kasser laa, og hvor stor en Formue Arbejdsløshedskasserne i det hele taget var i Besiddelse af. Ministeren har i den Anledning meddelt os, at disse Forhold i alt væsentligt ligger, som da vi i December Maaned behandlede et lignende Forslag. Det vil altsaa sige, at er end Ledigheden stor, saa kan den dog ikke siges at være overvældende, slet ikke katastrofal, og at Formueforholdene inden for Kasserne er relativt gode. Jeg gør opmærksom paa, at vi dengang regnede med en samlet Formue paa ca. 100 Mill. Kr. i alt eller godt 200 Kr. pr. Medlem. Paa Baggrund af dette er det vor Opfattelse, at Kasserne selv maa kunne klare Dyrtidsreguleringen, saadan som det oprindeligt var Forudsætningen

Formanden: Maa jeg gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at det er Forslag til Lov om Ændring i Lov af 14. April 1937 om Arbejdsanvisning og Arbejdsløshedsforsikring m. m. med senere Ændringer, der er til Behandling i Øjeblikket.

Ejnar Kjær: Jeg beder undskyldt. Jeg havde forstaaet, man kunde omtale Forslagene under eet.

Jeg skal angaaende Lovforslaget om Ændring i Arbejdsløshedsloven sige nogle Bemærkninger ud over dem, jeg fremførte forleden. Dette Lovforslag beskæftiger sig jo med Spørgsmaalet om Tilvejebringelse af Forbindelse mellem den, der søger Arbejde, og den, der tilbyder det. At denne Forbindelse i de senere Aar har været mangelfuld, er hævet over enhver Tvivl. Jeg nævnte forleden, at ikke alene Venstre har kunnet se dette, fremtrædende Medlemmer af Det radikale Parti har ogsaa givet Udtryk derfor, og jeg skal her kun tilføje, at i den Omstændighed, at Ministeren nu foreslaar Ændringer i Sættelsen af den Institution, der skal være Bindeled mellem Arbejder og Arbejdsgiver, maa ligge dette, at heller ikke han mener, alt er saa godt, som det burde være. Forslagets Form viser, at Ministeren er klar over, hvor Forholdene er uheldigst, nemlig ude paa Landet. Spørgsmaalet er saa, om Forslaget kan tilvejebringe bedre Tilstande, og det har jeg ikke nogen overdreven stor Tro til. Nej, skal der blive bedre Tilstande, maa man først og fremmest erkende Forholdet, som det er, og det er da efter min Mening dette, at man har indført et bestemt, uheldigt System. Paa den ene Side staar Arbejderne med deres Arbejdsløshedskasser, paa den anden Side staar Arbejdsgiverne, og mellem dem ligger saa Arbejdsanvisningen. Arbejderne henvender sig til denne; det er de nødt til i Henhold til de eksisterende Love.

Arbejdsgiverne benytter kun Arbejdsanvisningskontorerne i meget ringe Grad, hvilket for øvrigt ogsaa Ministeren har givet Udtryk for over for Udvalget. Hvad Grunden er til denne ringe Benyttelse fra Arbejdsgiverne Side, skal jeg ikke her komme stærkt ind paa, men jeg tager næppe fejl, naar jeg siger, at den til Dels skyldes, at man ude i Landet betragter Arbejdsanvisningskontoret som noget fremmed, noget fjerntliggende, noget, der repræsenterer Interesser, som er ens egne modstaaende. Hvis det er rigtigt, og det tror jeg det er, da kunde man naa noget ved at ændre Arbejdsanvisningens System. Der kunde skydes et Led ind, der stod midt imellem de Arbejdere og Arbejdsgivere, der her er Tale om. Jeg har nærmest tænkt mig — og jeg forstaar, at man inden for